

Raišinys

Gyvenimas kartais atrodo
žiaurus, bet jo grožis - neįblistantis.

Gyvenimas - vienintelis, nepakartojamas.

Tačiau pamiršę tai, mes padarome jį lyg
vaikščiojimą rotu - monotonišku, nedominu
ių nespalvotu o kartais net žiauriu!

Jei mes nerikišame ir paliekom viską
tiketį savo vagą, tada visai nelauktai gyvenimas
mums meta didžiulių ištūky. Sutikę vi jauki
ji, mes galime vel pamatyti neįblistantį
gyvenimo grožį.

Dabar, susikypę ^{maugus} gyvenimus, žmonės
stengiasi išlaikyti suturą tvarba. Bet tai,
likimui pakūpus kojų, atsiduri negyvenamoje
saloje, kur visi tavo kaupti turtai tampa
bereikomis ir net rokeikalingais. Taip
vi atsiliko D. Defo kūrinje „Robinaonas
Thrusas“. Gyvenimas negyvai vienijoje
saloje padėjo veikėjų daug kaž supasti,

vi išmokti. Taip pat or Marko Tweno apysakoje
„Princas ir Elefeto“, apsišiekus gyvenimo, abu
veikėjai pamato skirtingas pasaulio spalvas.
Taip jie gavo ^{una} paiką gyvenimo pamoką:
vertink tai kaž turė.

~~Minima, nevisi pasikitimai būna į gerąjį pusę.~~

Grafas Montekristas - garsus A. Duma knygos
veikėjas - turėjo viską, kad būtų laimingas. Tačiau
neturinčiai aphauktintas, jis būvo užtemtas (užbarytas
) ir kelijas. Jei ~~ross~~ y pabegys, jis surodo lobį, o
tapo neapsakomai turtingu, ~~tačiau~~ gyvenimo likslas
buvo keritas. O štai F. Dostojevskio romanu

„Musihaltinas ir Bausme“ vargšas, iš universi-
to čėrestas jaunuolis, neturintis pinigų nei duonai
gra prievartas musikalsti. Skiltumas tarp ūčio

ir būty knygo minity pheroyj yra tas, kad
so Paskolnikovo bausme buvo ^{daugiaus} psichologini,
nei materialini. Bet kartu visus visi ūčių vikijai
gavę gerą gyvenimo pamoką sugabijo

parimokyti ir pamatyti, atsilust grūdijoj - gyvenimo pusę
O kaip sugebėti po artimo žmogaus
netekties? Atrodo, kad žeme slysta iš po kojų

ir jau niekoip neatsistosi. Cecilia Ahern piukiai
tarai ~~supasakoja~~ savo knygoje „P.S. As Tave myliu“
pagurdine heroje turi gyventi viena, kai jos vyras
po nepagydomas ligos mire. Visas pasaulis,
atodos, išnyko, tačiau jos vyras, dar būdamas
gyvas, parasiė jau laukus, instrukcijas, kurios
ji gaus po jo mirties. Ir tai po metų ji
vis dar išleido savo vyrą, vis dar ji myliojo,
bet iš kartų ji buvo stipri, laiminga, ir gyvenanti
~~toliau~~. Apie gyvenimą nebūtinai galima susisimasyti
lo intensyviai mąstant ar veikiant. Kartais
žmogui nuorūtinas atnauj jam bernigant, tarsi soprano.
Ir net Masiem valgom yra viena gerai žinoma
pasaka „Kaledų quismai“. Joje trys Kaledų
dvaravos aplankė Skudrą - ūkytį, piktą turtuoli.
Ačio Atrodyty, neįmanoma, bet po trisi
pasakojimų apie praeitį, dabartį ir ateity
jis ~~bu~~, neišiamu savylėjus kūpinas, esmuo per
vienu naktį, tarsi nusipurti vi įsilaborino
iš tamsous kuanto. ~~Ka to būtai~~ Ir pasikute
iš ~~bu~~ vabam gyvenimui. Dramatiingo + Saksyw
kūrinje „Romeo ir Džulieta“ elrečių

kova
jeimų kūrincas išspraudžia, dejas, tiklado,
kai du jauni ~~isimiliyoti~~ mirsta. Tod ugyvenę
dvorinius sukretimus, netekus artimo žmogaus
mes tampane atspėjus gyverimo neganoboms.
Net keista, kaip žmogus pradeda kitaip galvoti
apie gyveriną, ištikus relaimus. Turbut dauguma
italų ^{muzikos} klasikos gerbejų žino Andrea Bocelli.
Idomu tai, kad, būdamas aklas, jau nuo 12 metų
jis sagebijo pasiekti tai ko norėjo ir net būdamas
tokia negali, dabar jis gyvenimą mato kuriems
daugiau nei kiti, gyvenimo ~~veikla~~ finansuojantis.
O kaip gi sportininkų parolimpinės žaidynės,
kuriose su tam tikro negalia rungtis žmonis.
Yra žmonių, kurie palūsty po sunfug fizinių
traumų, o yra žmonių, kurie po sunfug negalių
tampa gyvenimo mylitojais! Radiomas
Prasholnikovas krygoje „Kasčiautimas iš bausme“
paminėjo gyvenimo džiaugsmą. Todil patindomas
visas psychologines ir fizines bausmes, jis
pradeda atsigauti ir matyti pasaulį. Atrodo
tikrasios vertybės - meilę, draugystę... Patys
visus blogiausius, jausmus jis paimo,

kokis išties yra neįprastas gyvenimas.
Gyvenimas būtinas žmūrus, tave, tavos
artimeisiams įgaliausiai paruošia tikrąjį
gyvenimui. Kurio metu p ^{ožiavęs} iškrenia
duoto sekundi, vertinimas gerus žodžius, iškrenia
mylimosios išpėja. Dėl iš akimirky vi vertu
gyvent, nes iš jūsų bendra gyvenimas.

T. 9

R. 8

Ps. 2

Klaikys taisymas

veikėjui - kaudininko l. galini už eina
susimastyti - taip turi būti
negaliq - taip turi būti
žmonės - k. l. dgs galinių nosine
palūžty - lūžti;
turbt - turi būti
buvo - būti, buvo

Atrodytu ① kablelis, nes atskiciama išpinys
atrodys - iškiciama išpinys

Ar iš tiesų svarbi tie ži skinimai?

Jei akimirka
gali būti svarbi

Gyvenimas yra trumpas ir nenupejamas.
Sudarytas iš žmūrus skirtingų detalijų, jis sudarytas
gyvenimo mozaikos išpūdži. Iškrenias mus y
sprendimas nutapo ja vis kitokia spalva. Dažnai
tenka susimastyti, kodėl viskas pasisuko
virčiup ar kitaip. Jei galy ~~kontro~~ patebime, kad
visas gyvenimas yra sudarytas iš smulkųjų
svarbių akimirkių.

Nereikimingos gyvenimo akimirkos
nepastebimai keičia mus y gyvenimas. Mes
dažnai neatkreipiame dėmesio į jas, nes tū
momentuose gali atrodyti teisiose ~~reverti~~ dėmesio nereikim.

V. Hugo savo knygoje „Parisius katedra“ parašo
apie Krasnodą, kurio gyvenimas yra iš
apie Parisių katedros varpus. Še neraičininko